

[Aksel Møller.]

Husstands Tilværelse. Jeg er overbevist om, at det er en meget stor Fejl, som Lovgivningsmagten hidtil har gjort paa dette Omraade, at gøre det endnu vanskeligere at opløse et Sambo mellem en Lejer og en logerende end at opløse et Ægteskab. Saadan har faktisk Vilkaarene været i de senere Aar, og Følgen har været den, at der paa en Tid, hvor vi har en Pengerigelighed i Landet, vil komme endnu færre Enkeltværelser frem. Den højtærede Ministers Forslag vil efter min Opfattelse kunne raade Bod herpaa.

Ungdomskommissionen har i denne Sag villet tage et langt mere vidtrækkende Skridt, et Skridt, der kun kan motiveres ved en helt anden Indstilling til Problemet. Det ærede Medlem Hr. Rasmus Hansen har stillet sig paa Ungdomskommissionens Side, men dog altsaa med visse Revervationer, som taler til Gunst for det ærede Medlems Opfattelse af, hvor farligt og vanskeligt dette Problem er for Hjemmene. Mit Parti var absolut Modstander af at betræde denne Vej, som det ærede Medlem Hr. Rasmus Hansen, Ungdomskommissionen eller andre, ogsaa Medlemmer i denne Sal, utvivlsomt senere vil tilraade, at man betræder. Det er selvfølgelig klart, at der ikke findes et fra Samfundets Synspunkt mere betænkeligt Skridt end det at tvinge Hjemmene til at lukke sig op for fremmede Mennesker. Hele dette Forhold maa jo ikke mindst ses i Belysning af, at de Mennesker, der skal bo bag den samme Entrédør, i saa mange Forhold er henvist til at leve hinanden saa nær, at ogsaa det uvejelige og umaalelige, alt det, der ikke kan føre til Anklage for den Ribernet, vejer til i Forholdet mellem dem og er egnet til næsten paa usynlig Vis at kunne ødelægge Mulighederne for, at de kan blive sammen. Derfor er den Tankegang at tvinge Folk ind i andre Folks Hjem en Tankegang, som alt i mit Sind gør Oprør mod.

Hvis man ser, hvad der er sket i Norge paa dette Omraade — og Huslejeudvalget har jo ladet Observatører faa Lejlighed til at iagttage, hvorledes de norske Forhold har udviklet sig —, saa vil man se, at Forholdene er af den Karakter, at om ogsaa det ærede Medlem Hr. Rasmus Hansens Raad i Dag til den højtærede Minister om tvungen Indlogering blev vedtaget, maatte man stille en lang Række meget betydningsfulde Krav om Husordenen lige fra Attester, der sikrede en mod Smittebærere, der kunde bringe den ene eller den anden Sygdom ind i ens Hjem, og Væggetøjsattester til

bestemte og præcise Regler som de norske for, hvorledes det andet Køn maatte have Adgang til Værelset og i saa Fald i hvor lang Tid og indtil hvilket Klokkeslæt. Det høje Ting kan i alt Fald være aldeles overbevist om, at der vil blive endnu mere at bestille for Myndighederne i dette Land med at hævde en Boligpolitik, der skulde bygge paa dette, at man tvinger Hjemmenes Dør op for fremmede Mennesker.

Men naturligvis maa den Maade, hvorpaa den højtærede Minister efter en Indstilling fra Kommissionen har foreslaaet at tilvejebringe disse Værelser, nemlig ved Frivillighed og ved fri Opsigelsesret, støttes af en aktiv Propagandaindsats fra det offentlige Side, ikke mindst i de Byer, der huser Lærestalter, enten det er Universiteter eller tekniske Skoler, for at faa den paagældende Befolkning til at stille overtallige Værelser til Raadighed paa de lempelige Vilkaar, som denne Lov har foreslaaet. Jeg henstiller til den højtærede Minister, at man forsøger en saadan Propaganda. I Øjeblikket kan man ikke gaa i Fred over Gaden her i Hovedstaden uden at blive distraheret af Plakater, der advarer en mod Færdselens Farer. Jeg opfordrer den højtærede Minister til at lade lignende Propagandaraab om at komme Ungdommen til Hjælp med Værelser lyse os i Møde i den kommende Tid.

Jeg har mærket mig, at det ærede Medlem Hr. Lorentzen har gjort en Bemærkning om den Fejl, som er kommet til Verden ved en Misforstaaelse under Udvalgsarbejdet med Hensyn til Standpunktet til, hvorvidt denne frie Opsigelsesret skulde gælde bestaaende Fremlejemaal eller kun fremtidige. Jeg bekræfter, at det ogsaa er min Opfattelse, at det udelukkende drejer sig om fremtidige Fremlejemaal, og det vil være naturligt, hvis den højtærede Minister bifalder Tanken, at Rettelsen finder Sted i det Folketingsudvalg, som vil komme til at beskæftige sig med Sagen.

Der er ogsaa paa dette Omraade i en enkelt Bestemmelse i Lovforslaget sket en Udvidelse af Adgangen til Fremleje, som jeg gerne vil have Lov til at fremhæve, idet den tidligere Regel om, at Fremleje i Strid med Kontraktens Bestemmelser kun kunde finde Sted for Lejligheder paa 3 Værelser eller derover, nu er udvidet til at gælde ogsaa Lejligheder paa 2 Værelser. Ogsaa derved skulde der vel kunne komme en Del ledige Værelser frem.

Hvad saa selve Boliganvisningsloven angaar, er det mit Partis Opfattelse, at man ogsaa i hele denne Side af Sagen bør have